

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v3]

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

28. joulukuuta 2010

Mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssille

Rakastetut ystävät

- 1 Viisitoista vuotta on vierähtänyt siitä, kun me samanlaisessa tilaisuudessa annoimme Pyhään maahan kokoontuneelle neuvonantajakunnalle ensimmäisen viittauksen siitä suunnasta, jota kohti bahá'í-yhteisön olisi edettävä laajentumisensa ja lujittumisensa kaksoisprosessin kiihdyttämiseksi ja jota kohti se oli kertyneen kokemuksensa ansiosta valmistautunut luottavaisena kulkemaan. Kaikkihan tietävät, miten pitkälle on päästy lyhyen puolentoista vuosikymmenen aikana. Saavutusten luettelo puhuu puolestaan. Tänään me kutsumme teitä aloittamaan pohdiskelunne bahá'í-maailman käynnistämisen merkittävän hankkeen seuraavasta vaiheesta, joka ulottuu vuoden 2011 riḍvánista vuoden 2016 riḍvániin ja muodostaa ensimmäisen niistä kahdesta peräkkäisestä viisivuotissuunnitelmasta, jotka huipentuvat bahá'í-uskon muotoutumisen aikakauden alkamisen satavuotisjuhlaan. Tulevina päivinä teitä pyydetään muodostamaan selkeä käsitys siitä, miten neuvonantajat ja heidän avustajansa voivat auttaa yhteisöä rakentamaan erinomaisten saavutustensa perustalle – ulottamaan muille toiminnan alueille sen oppimisen tilan, josta on niin kiistattomasti tullut tunnusomainen piirre sen opetusponnistuksille, saavuttamaan tarvittavat valmiudet käyttää eheän kokonaisuuden muodostaen niitä välineitä ja menetelmiä, jotka yhteisö on niin huolellisesti kehittänyt, sekä kasvattamaan pitkälle yli kaikkien aiempien lukumäärien niiden rivejä, jotka uskon visiosta ymmärtäen ponnistelevat niin utterasti toteuttaakseen Jumalan sille antamaa tehtävää.
- 2 Tämän vuoden riḍván-sanomassamme kuvailimme sen oppimisprosessin dynamiikkaa, joka on neljän perättäisen maailmanlaajuisen suunnitelman kautta tasaisesti kerännyt liikevoimaansa kohentaen ystävien kykyä ryhtyä ruohonjuuritason toimintaan. Tältä näköalapaikalta avautuva näkymä on todellakin mykistävä. Maailmanlaajuisesti yli 350 000 sielun suoritettuaan ensimmäisen instituuttikurssin kyky muokata hartaudelliselta luonteeltaan tunnusomaista elämänmallia on lisääntynyt tuntuvasti. Mitä moninaisimmissa ympäristöissä kaikilla mantereilla uskovien ryhmiä kokoontuu rukoilemaan yhdessä muiden kanssa kääntäen sydämensä anoen kohti Luojaansa ja pyytäen avukseen niitä henkisiä voimia, joista heidän omat ja yhteiset ponnistuksensa ovat riippuvaisia. Bahá'í-lastentuntien opettajavaranto lähes kaksinkertaistuminen viiden vuoden aikana yhteensä noin 130 000 on mahdollistanut yhteisön täysisydämisen vastaamisen lasten henkisiin

pyrkimyksiin. Samana ajanjaksona tapahtunut voimavarojen kuusinkertaistuminen varhaisnuorten avustamisessa heidän suunnistaessaan tämän niin ratkaisevan elämänvaiheensa läpi ilmentää omistautumisen tasoa tälle ikäryhmälle. Tämän lisäksi kaikkialla huomattava määrä ystäviä huomaa olevansa valmis aloittamaan keskustelun taustaltaan ja kiinnostuksen kohteiltaan erilaisten ihmisten kanssa ja ryhtymään heidän kanssaan sellaiseen todellisuuden tutkimiseen, joka johtaa yhteiseen ymmärrykseen ihmiskunnan historian tämänhetkisen vaiheen pakottavista tarpeista ja keinoista vastata niihin. Ja ydintoimintojen järjestelmällistä moninkertaistumista kautta maapallon ruokkivat lähes 70 000 opintopiirien ohjaajana toimimaan kykenevän ystävän ponnistukset – ydintoimintojen, joissa on kerrallaan ainakin puoli miljoona tiedossa olevaa osallistujaa.

- 3 Kuten riðván-sanomastamme kävi selväksi, Korkeimman Nimen yhteisöllä on näin luodussa ihmisvoimavarojensa kehittämisen järjestelmässä rajattomien mahdollisuuksien väline. Hyvin monenlaisissa olosuhteissa, käytännössä millä tahansa seudulla, yksilöistä muodostuvan laajenevan ydinjoukon on mahdollista käynnistää liike kohti uuden maailmanjärjestyksen päämäärää. Vuosikymmen sitten, kun me esittelimme käyttöönne uskon kasvun ajattelua helpottamaan tarkoitetun maantieteellisiin seikkoihin perustuvan seudun käsitteen, hahmottelimme neljä yleisluonteista vaihetta seudun kehityksen polulla. Sitä mukaa, kun bahá'í-yhteisö ryhtyi toteuttamaan suunnitelman ohjeita, tämän hahmotelman suunnaton hyöty ilmeni siinä, että se auttoi hahmottamaan ja rajamaan pohjimmiltaan jatkuvan prosessin. Sen jälkeen karttunut runsas kokemus auttaa nyt uskovia ymmärtämään, miten väestöryhmä etenee kasvavien henkisten voimien eteenpäin viemänä rikkaan ja dynaamisen jatkumon näkökulmasta. Lyhyt katsaus seudulla kehkeytyvään prosessiin, vaikka onkin jo tuttu teille kaikille, auttaa korostamaan sen perimmältään orgaanista luonnetta.

Kasvuohjelma

- 4 Sen, miten kasvuprosessi käynnistyy jollakin seudulla, poikkeuksetta määrittää siihen aluksi osallistuvien uskovien – tai ehkä yhden kotirintamapioneerin – omien olosuhteiden tarjoamat mahdollisuudet ryhtyä merkityksellisiin ja erityislaatuisiin keskusteluihin paikallisten asukkaiden kanssa. Muutamasta ystävästä tai työtoverista koostuva opintopiiri, usealle naapuruston lapselle tarjottu lastentunti, varhaisnuoria varten muodostettu ryhmä koulutuntien jälkeen, perheelle ja ystäville järjestetty hartaustilaisuus – mikä tahansa näistä voi toimia sysäyksenä kasvulle. Se, mitä seuraavaksi tapahtuu, ei noudata mitään ennalta määrättyä suuntaa. Olosuhteiden mukaan saattaa olla perusteltua asettaa etusijalle yksi muita nopeammin moninkertaistuva ydintoiminto. Aivan yhtä mahdollista on, että kaikki neljä kehittyvät samanlaista vauhtia. Vierailevia opetustiimejä saatetaan kutsua antamaan pontta orastaville toiminnoille. Mutta yksityiskohdista riippumatta lopputuloksen on oltava sama. Jokaisella seudulla ydintoimintojen kesken saavutettavan yhtenäisyyden tason on oltava sellainen, että kokonaisuutena niissä voidaan havaita käynnistymässä oleva ohjelma uskon kestävää laajentamista ja lujittamista varten. Toisin sanoen ne, jotka etenevät instituutin kurssisarjassa ja ovat sitoutuneet kurssien vaaliman yksilön ja yhteisen muutoksen visioon, pitävät yllä hartaustilaisuuksia, lastentunteja ja varhaisnuorten ryhmiä, olipa niiden yhdistelmä millainen

tahansa ja niiden määrä kuinka pieni tahansa. Tämä alkuvaiheen ihmisvoimavarojen virtaus järjestelmällisen toiminnan kentälle edustaa ensimmäistä useista merkkipaaluista kestävän kasvun prosessissa.

- 5 Kaikkien laitosten ja toimijoiden, jotka edistävät nykyisen maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjan tavoitetta, tulee pitää yllä sellaista valppauden astetta, jota tällaisen dynaamisen prosessin synty edellyttää – mutta kaikkein eniten tämä koskee avustajalautakunnan jäseniä. Ystävien auttaminen hahmottamaan tämä ensimmäinen merkkipaalu ja sen saavuttamisen mahdollistavien keinojen monimuotoisuus on keskeistä jokaisen avustajalautakunnan jäsenen, ja yhä useamman hänen apulaisensa toiminnalle. Tässä, kuten kaikessa työssään, heidän on osoitettava näkemyksen laajuutta ja ajatuksen selkeyttä, sekä joustavuutta ja neuvokkuutta. Heidän tulisi seisoa rinta rinnan ystävien kanssa tukien heitä heidän kamppailuihinsa ja osallistuen heidän ilonaiheisiinsa. Osa näistä ystävistä siirtyy nopeasti toiminnan eturintamaan, kun taas toiset astuvat eteenpäin enemmän tunnustellen; silti kaikki tarvitsevat tukea ja kannustusta, jota ei tarjota yleisellä tasolla vaan sen syvällisen tiedon perusteella, joka saavutetaan vain työskentelemällä toistensa rinnalla palvelun kentällä. Usko jokaisen palveluhalukkuutensa osoittaneen yksilön kyvykkyyteen on osoittautuva elintärkeäksi niiden ponnistuksille, joiden kuuluu saada uskovissa heräämään varaukseton osallistuminen suunnitelmaan. Ehdoton rakkaus, johon ei liity holhoavuutta, on välttämätöntä, jotta he voivat auttaa kääntämään epäröinnin rohkeudeksi, joka syntyy luottamuksesta Jumalaan, ja muuttamaan jännityksen kaipuun sitoutumiseksi pitkäjänteiseen toimintaan. Tyyni päättäväisyys on elintärkeää heidän pyrkiessään osoittamaan, miten kompastuskivistä voidaan tehdä edistykseen johtavia astinkiviä. Ja valmius kuunnella herkistynein henkisin kyvyin on korvaamaton tunnistettaessa esteitä, jotka saattavat ehkäistä joitakin ystäviä ymmärtämästä yhdistyneen toiminnan välttämättömyyttä.

Intensiteetin lisääminen

- 6 On tärkeää huomata, että kun kasvuohjelmaa ollaan muodostamassa, orastava yhteisöhenki alkaa vaikuttaa tapahtumien kulkuun. Olipa toiminnot hajautettu eri puolille seutua tai keskitetty yhteen kylään tai naapurustoon, tunne yhteisestä päämäärästä on ominaista ystävien ponnistuksille. Auttoipa millainen tahansa järjestäytymisen taso kanavoimaan tämän hengen varhaisia ilmentymiä, ydintoimintojen järjestelmällisen, koordinoitun moninkertaistaminen edellyttää, että pian saavutetaan korkeampia tasoja. Erilaisin toimin selkeytetään toimintaa, ja aiemmin enimmäkseen yksilöiden tahdosta syntynyt aloitteellisuus saa nyt kollektiivisen ilmenemismuodon. Instituutin nimittämien koordinaattorien määrän lisäys siirtyy asemiin – opintopiirejä, varhaisnuorten ryhmiä ja lastentunteja varten. Mikä tahansa nimittämisjärjestys on periaatteessa käypä. Tämä päätös ei saa perustua mihinkään muuhun kuin vahvaan tietoisuuteen kentällä vallitsevista olosuhteista, sillä keskeistä ei ole tiettyjen menettelytapojen noudattaminen vaan sellaisen koulutusprosessin eteneminen, joka on alkanut osoittaa mahdollisuutensa saada aikaan suurten joukkojen henkisen voimaantumisen.

- 7 Instituuttiprosessin tueksi perustettujen mekanismien rinnalle on vähitellen muotoutumassa muita hallinnollisia rakenteita. Muutamien uskovien satunnaisista kokoontumisista kehkeytyy ystävien laajenevan ydinryhmän säännöllisiä neuvotteluja pyrkimyksenään kanavoida palvelun kentälle kasvava energiavaranto. Kasvuprosessin liikevoiman voimistumisen jatkuessa tällainen järjestely ei pysty lopulta enää tyydyttämään suunnittelun ja päätöksenteon vaatimuksia, jolloin seutuopetuskomitea muodostetaan ja pohdintakokoukset vakiinnutetaan. Komitean, instituutin ja avustajalautakunnan jäsenten yhteisestä vuorovaikutuksesta käynnistyy täysimittainen järjestelmä toimintojen koordinoimiseksi, kaikkine niine luontaisine kykyineen, jotka tarvitaan helpottamaan ohjauksen, varojen ja tiedon tehokasta kulkua. Tässä vaiheessa seudun kasvuprosessi on mukautunut keskeytyksettä etenevien laajentamisen ja lujittamisen selkeiden jaksojen vakiinnuttamaan rytmiin, jota tahdittavat joka kolmas kuukausi pohdintaa ja suunnittelua varten tarkoitetut kokoukset.
- 8 Tässä jälleen avustajalautakunnan jäsenten ja muiden asiaankuuluvien laitosten ja toimijoiden, kuten alueellisten neuvostojen ja koulutusinstituutin johtokunnan, on varmistettava, että seudulla muokattavat hallinnolliset rakenteet saavat tarpeelliset ominaispiirteet. Etenkin instituuttien käyttöön kaikkialle suosittelemamme kurssisarja, joka niin tehokkaasti sujuvoittaa käynnissä olevaa muuntumisprosessia, on suunniteltu luomaan ympäristö, joka edistää sekä kaikkien osallistumista että keskinäistä tukea ja apua. Riđván-sanomassamme kuvailimme lyhyesti niiden suhteiden luonnetta tässä ympäristössä sellaisten yksilöiden välillä, jotka kaikki mieltävät kulkevansa yhteistä palvelun polkua. Sanomassa viittasimme myös siihen, että tällainen ympäristö ei ole vailla vaikutusta uskon hallinnollisiin asioihin. Kun yhä useammat uskovat osallistuvat nöyrällä oppimisen asenteella toteutettuun opettamiseen ja hallinnolliseen työhön, heidän tulisi alkaa nähdä jokainen tehtävä, jokainen kanssakäyminen tilaisuutena toimia yhdessä edistyksen tavoittelussa ja kulkea toistensa rinnalla ponnisteluissaan palvella asiaa. Tällä tavoin tarve ylenmääräiseen ohjailuun laantuu. Tällä tavoin vältetään pyrkimys pelkistää monimutkainen muuntumisprosessi yksinkertaistaviksi askeleiksi, joilla on taipumus muuttua ohjekirjoihin perustuvaksi ohjaukseksi. Yksittäiset teot asetetaan oikeaan yhteyteensä, ja askelista pieninkin saa merkityksen. Henkisten voimien vaikutus palvelun kentällä tulee yhä ilmeisemmäksi, ja terveelle kasvun mallille elintärkeät ystävyiden siteet vahvistuvat jatkuvasti.
- 9 Tässä etenevien prosessien, esiin nousevien rakenteiden ja kestäväen toveruuden maisemassa intensiivisen kasvuohjelman 'liikkeellelähönä' tunnetuksi tullut hetki merkitsee sen seikan tietoista tunnistamista, että kaikki uskon laajentamisen ja lujittamisen kiihdyttämiseen tarvittavat osatekijät ovat paitsi olemassa, ne myös toteutetaan riittävän tehokkaasti. Se on merkinä väestön henkiseen ylentämiseen tarkoitetun alati laajenevan ja itseään ylläpitävän järjestelmän kypsymisestä: ystävien tasainen virta etenee läpi koulutusinstituutin kurssien ja ryhtyy niitä vastaaviin toimintoihin, mikä puolestaan auttaa lisäämään uskon uusien tulokkaiden määrää, joista merkittävä osuus tulee aina mukaan instituuttiprosessiin varmistaen järjestelmän laajentumisen. Tämä on jälleen yksi merkkipaalu, joka kaikilla seuduilla ahertavien ystävien on ajan mittaan saavutettava.
- 10 Toistaessamme tässä suuren osan siitä, mitä olemme maininneet aiemmissa yhteyksissä, me toivomme pystyneemme tähdentämään teille, miten vaivattomasti voidaan vaalia asian päämäärästä

ja periaatteista innoittuneen väestön etenemistä, kun siihen ei kohdisteta epäolennaisia hankaluuksia. Meillä ei ole sellaista harhaluuloa, että edellä niin yleisluontoisesti kuvatulla polulla ei olisi lainkaan vaikeuksia. Edistys saavutetaan kriisin ja voiton vuorottelun kautta, ja vastoinikäymiset ovat väistämättömiä. Osallistumisen väheneminen, toimintajaksojen rytmin häiriintyminen, ykseyden siteiden tilapäinen katkeaminen – nämä kuuluvat niihin lukemattomiin haasteisiin, joita saatetaan joutua kohtaamaan. Useimmiten ihmisvoimavarojen kasvu tai kyky saada ne liikkeelle ei vastaa nopean laajentamisen tarpeita. Tästä huolimatta prosessin pakottaminen kaavoihin ei johda kasvun malliin, jolle on ominaista toivottu tasapaino. Ohimenevä epätasapaino eri toimintojen edistymisessä kuuluu luontaisesti prosessiin, ja se voidaan korjata ajan myötä, jos se hoidetaan kärsivällisesti. Kukoistavan toiminnon supistaminen teoreettisten käsitysten perusteella siitä, miten tasapainoinen kasvu voidaan saavuttaa, kääntyy usein itseään vastaan. Vaikka seudun ystävät saattavat hyvinkin hyötyä niiden kokemuksesta, jotka ovat jo vakiinnuttaneet tarvittavan toimintamallin, ainoastaan jatkuvan toimintansa, pohdintansa ja neuvottelunsa kautta he voivat oppia tulkitsemaan omaa tilannettaan, näkemään omat mahdollisuutensa, hyödyntämään omia voimavarojaan ja vastaamaan tulevan laajamittaisen laajentamisen ja lujittamisen vaatimuksiin.

- 11 Tällä hetkellä on maailmanlaajuisesti noin 1 600 seutua, joilla ystävät ovat onnistuneet luomaan intensiiviseen kasvuohjelmaan liittyvän toimintamallin. Vaikkakin merkittävä, tätä saavutusta ei voi millään tavoin pitää huipentumana sille prosessille, joka on lisännyt liikevoimaansa kullakin seudulla. Uudet oppimisen rajat ovat nyt avoinna ystäville, joita pyydetään omistamaan tarmonsä muodostaakseen vireitä yhteisöjä, jotka kasvavat kooltaan ja heijastavat yhä suuremmissä määrin Bahá'u'lláhin visiota ihmiskunnalle. Tällaisten seutujen on myös toimittava mahdollisten pioneerien varantona, josta heitä voidaan lähettää lähinnä kotirintamalle seudulle toisensa jälkeen vuodattamaan joihinkin niistä Bahá'u'lláhin Ilmoituksen valon ensisäiteitä ja vahvistamaan toisilla uskon asemaa, auttamaan niitä kaikkia etenemään nopeasti ensimmäiselle merkkipaaluille kehityksen polulla tai sitäkin kauemmas. Tämä tavoite mielessämme kutsumme Kaikkein Suurimman Nimen yhteisöä riḍvánina 2011 nostamaan viiden seuraavan vuoden aikana niiden seutujen lukumäärän, joissa kasvuohjelma on millä intensiivisyyden tasolla tahansa käynnissä, 5 000 seutuun, mikä on noin kolmannes maailman kaikista nykyisistä seuduista.

Oppimisen rajojen laajentaminen

- 12 Edellä olevissa kappaleissa ja niin useissa sanomissamme viimeisten puolentoista vuosikymmenen aikana kuvaamiamme asioita voidaan parhaiten pitää tuoreimpana niistä bahá'í-yhteisön kasvuun liittyvistä monista lähestymistavoista, joista kukin on ollut erityisiin historiallisiin olosuhteisiinsa sopiva. Tämä jumalallisesti etenevä kasvuprosessi lähti liikkeelle uskon kehossa syntyneestä palosta yli satakuusikymmentä vuotta sitten, kun tuhannet vastasivat Uuden päivän kutsuun, ja se sai sysäyksen varhaisten uskovien ponnistuksista viedä Bahá'u'lláhin sanoma naapurimaihin idässä ja hajanaisiin saarekkeisiin lännessä. Se sai jäsentyi selkeämmäksi 'Abdu'l-Bahán ilmaisemissa Jumalallisen suunnitelman muistioissa ja sai liikevoimaa ystävien levittäytyessä järjestelmällisesti ympäri maailmaa Suojelijan ohjauksessa perustamaan pieniä bahá'í-toiminnan keskuksia ja

pystyttämään hallintojärjestyksen ensimmäisiä tukipylväitä. Se voimistui maailman maaseutualueilla, kun ihmiskunnan suuret joukot innoittuivat hyväksymään uskon, mutta hidastui huomattavasti ystävien ponnistellessa löytääkseen strategioita laajamittaisen laajentumisen ja lujittumisen ylläpitämiseksi. Ja nyt viidentoista vuoden ajan se on kiihtynyt tasaisesti siitä lähtien, kun me esitimme nelivuotissuunnitelman alussa bahá'í-maailmalle kutsun järjestelmällistä opetustyötä sen kokemuksen pohjalta, joka sille oli kertynyt vuosikymmeniä kestäneen vaikean mutta korvaamattoman oppimisen kautta. Harvoilta jäänee huomaamatta, että kasvuun liittyvän nykyisen lähestymistavan, niin tehokas kuin se onkin, on seudulle juurruttuaan kehityttävä vielä pidemmälle monitahoisuudessaan ja hienostuneisuudessaan osoittaen yhä näkyvämmiin uskollen luontaista ”yhteiskuntarakentamisen voimaa”.

- 13 Viitaten maailmanlaajuiseen bahá'í-yhteisön kehittymiseen, miten usein rakastettu Suojelija kannustikaan ystäviä pysymään lujina päämäärässään ja jatkamaan sinnikkäästi ponnistuksiaan. ”Ylevästä kutsumuksesta tietoisina, uskonsa yhteiskuntaa rakentavaan voimaan luottaen”, hän huomautti tyytyväisenä, ”he jatkavat sitkeästi, lannistumatta ja pelkäämättä, ponnistuksiaan muovata ja täydellistää niitä välttämättömiä välineitä, joiden avulla Bahá'u'lláh in alkioasteella oleva maailmanjärjestys voi kypsyä ja kehittyä.” ”Juuri tämä rakentamisprosessi, hidas ja huomaamaton”, hän muistutti heitä, ”muodostaa ainoan toivon”, joka haaveensa menettäneellä ihmiskunnalla on. Hänen kirjoituksistaan on selvää, että tämä prosessi saa edelleen lisää ulottuvuutta ja vaikutusvaltaa ja että hallintojärjestys osoittaa aikanaan ”asemansa ei pelkästään ytimenä vaan peräti mallina uudelle maailmanjärjestykselle”. ”Maailmassa, jonka poliittisten ja yhteiskunnallisten laitosten rakenne on heikentynyt, jonka visio on hämärtynyt, jonka omatunto on hämmentynyt, jonka uskonnolliset järjestelmät ovat tulleet aneemisiksi ja menettäneet tehonsa”, hän vakuutti niin painokkaasti, ”tämä parantava voima, tämä kohottava voima, tämä lujittava voima, vahvasti elävä ja kaikkialle tunkeutuva” voima on ”muotoutumassa”, on ”kristallisoitumassa laitoksiksi” ja ”saattamassa joukkonsa liikkeelle”.
- 14 Jos kerran hallintojärjestyksen on määrä olla mallina tulevaisuuden yhteiskunnalle, selvää tulisi olla, että sen yhteisön, jonka sisällä se on kehittymässä, on paitsi hankittava kyky vastata yhä monitahoisempiin aineellisiin ja henkisiin tarpeisiin, on myös tultava kooltaan yhä suuremmaksi. Miten voisikaan olla toisin. Pieni yhteisö, jonka jäseniä yhdistää yhteinen vakaumus, jolle ylevät ihanteet ovat tunnusomaisia, joka on taitava hoitamaan asioitaan ja huolehtimaan tarpeistaan ja ehkä osallistuu useisiin humanitaarisiin projekteihin – tämänkaltainen kukoistava mutta ihmiskunnan suurten joukkojen kokemasta todellisuudesta turvallisen välimatkan päässä pysyttelevä yhteisö ei voi koskaan toivoa toimivansa mallina koko yhteiskunnan uudelleen järjestämiselle. Maailmanlaajuiseen bahá'í-yhteisön onnistuminen omahyväisyyden vaaran torjumisessa on meille pysyvän ilon lähde. Todellakin, yhteisöllä on hyvin hallinnassaan oma laajentumisensa ja lujittumisensa. Silti ympäri maapalloa kylissä ja kaupungeissa kuhisevien joukkojen asioiden hallinnointi – Bahá'u'lláh in maailmanjärjestyksen lipun kohottaminen korkeuksiin kaikkien nähtäväksi – on edelleen kaukainen tavoite.

- 15 Tässä siis piilee se haaste, joka seuraavan suunnitelman aikana etenemistään jatkavan oppimisprosessin eturintamassa olevien on kohdattava. Missä tahansa intensiivinen kasvuohjelma on perustettu, älkööt ystävät säästäkö mitään ponnistuksia lisätä osallistumisen tasoa. Ponnistakoot he kaikki voimansa sen varmistamiseksi, että heidän niin suurella vaivalla pystyttämään järjestelmästä ei tule sisäänpäin lämpiävä vaan se asteittain laajenee sulkeakseen sisäänsä yhä enemmän ihmisiä. Älkööt he unohtako havaitsemaansa merkittävää vastaanottavaisuutta – jopa sitä innokkaan odotuksen tunnetta, joka heillä oli vastassaan – sitä mukaa, kun he saivat lisää luottamusta kykyynsä toimia vuorovaikutuksessa kaikilta elämänaloilta tulevien ihmisten kanssa ja keskustella heidän kanssaan Bahá'u'lláhin henkilöstä ja Hänen ilmoituksestaan. Pitäkööt he lujasti kiinni siitä vakaumuksesta, että kestäviä tuloksia voidaan saavuttaa uskon suoralla esittämällä, kunhan se tehdään riittävän syvällisellä tasolla ja sitä vahvistaa oikea lähestymistapa lujittamiseen. Ja älkööt he unohtako menneisyyden opetuksia, jotka eivät jättäneet mitään epäilystä siitä, että suhteellisen pienen asian aktiivisten kannattajien joukko, miten neuvokas, miten omistautunut hyvänsä, ei voi huolehtia sellaisten yhteisöjen tarpeista, jotka koostuvat sadoista saati sitten tuhansista miehistä, naisista ja lapsista. Johtopäätökset ovat ilmiselvät. Jos seudulla laajentamisesta ja lujittamisesta vastuuta kantavien lukumäärä on kymmenissä ja muutama sata osallistuu yhteisöelämän toimintoihin, näiden molempien lukujen on kasvettava merkittävästi niin, että suunnitelman lopussa yhdestä kahteen sataan avustaa yhden tai kahden tuhannen osallistumista.
- 16 On rohkaisevaa nähdä, että maailmanlaajuisesti jo noin 300 seudulla niistä 1 600 seudusta, jossa intensiivinen kasvuohjelma on käynnissä, uskovat ovat astuneet heille nyt avautuneelle oppimisen uudelle areenalle, ja usealla seudulla he ovat ulottamassa sen rajoja kauemmaksi. Selvästikin kaikilla tämänkaltaisilla seuduilla ensiarvoisen tärkeää on vahvistaa koulutusinstituutin käynnistämiä kasvatustarpeita, joista kullakin on omat edellytyksensä – säännöllisiä oppitunteja yhteiskunnan nuorimmille jäsenille, tiiviitä ryhmiä varhaisnuorille sekä opintopiirejä nuorille ja aikuisille. Paljon siitä, mitä tähän työhön sisältyy, käsiteltiin riđvân-sanomassa. Todistettuaan itse mukana olleena instituuttiprosessin muuttavan vaikutuksen näiden seutujen ystävät poikkeuksetta ponnistelevat saavuttaakseen syvällisemmän ymmärryksen sen perustana olevasta dynamiikasta – ymmärryksen sen luomasta toveruuden hengestä, sen käyttämästä osallistavasta lähestymistavasta, sen edistämästä ymmärryksen syvyydestä, sen suosittelemista palveluteoista ja ennen kaikkea sen luottamuksesta Jumalan sanaan. Kaikki tehdään sen varmistamiseksi, että prosessi ilmentää instituuttikursseissa selkeästi esiin tulevan ”olemisen” ja ”tekemisen” toisiaan täydentävää suhdetta, niissä tiedolle ja sen soveltamiselle annettua keskeistä asemaa, niissä painotettua vääränlaisten kahtiajakojen välttämistä, niissä luovan sanan ulkoa opettelulle annettua painoarvoa sekä sitä huolellisuutta, jolla ne kasvattavat tietoisuutta ilman itsepintaisen minän herättämistä.

Hallinnollisen kyvykkyyden parantaminen

- 17 Vaikka kasvuprosessin keskeiset tekijät pysyvät muuttumattomina oppimisen eturintamassa olevilla seuduilla, jo pelkät lukumäärät edellyttävät, että organisaatiomallia kehitetään aiempaa monitahoisemmalle tasolle. Erilaisia uudistuksia on jo otettu käyttöön niin maantieteellisten

näkökohtien kuin lukumääräisen kasvun perusteella. Seudun jakaminen pienempiin yksiköihin, pohdintakokouksen hajauttaminen, avustajien nimeäminen instituutin koordinaattoreille, kokeneista ystävistä muodostuvien tiimien käyttö muiden tukemiseen kentällä – nämä ovat muutamia tähän mennessä tehtyjä järjestelyjä. Olemme täysin vakuuttuneita siitä, että teidän osaavalla avustuksellanne Kansainvälinen Opetuskeskus seuraa tätä kehityskulkua seuraavan suunnitelman aikana ja auttaa opittujen asioiden yhdistämisessä hyväksi todettujen menetelmien ja välineiden kokonaisuudeksi. Tätä silmällä pitäen teidän ja avustajienne on vaalittava ilmapiiriä, joka kannustaa ystäviä olemaan järjestelmällisiä mutta ei joustamattomia, luovia mutta ei sattumanvaraisia, päättäväisiä mutta ei hätäisiä, huolellisia mutta ei määrääleviä, ymmärtäen, että loppujen lopuksi edistyksen aikaansaaminen ei perustu menettelytapoihin vaan ajatuksen ykseyteen, johdonmukaiseen toimintaan ja oppimiselle omistautumiseen.

- 18 Olivatpa laajamittaisen toiminnan koordinointiin seututasolla tehdyt järjestelyt luonteeltaan millaisia hyvänsä, jatkuva edistys on riippuvainen paikallisten henkisten neuvostojen kehittymisestä sekä alueellisten bahá'í-neuvostojen ja pohjimmiltaan kansallisten henkisten neuvostojen lisääntyneestä kyvykkyydestä. Riđván-sanomassa ilmaisimme tyytyväisinä huomanneemme kansallisten neuvostojen kasvavan vahvuuden, ja me suhtaudumme tulevaan viiteen vuoteen toiveikkaasti, varmoina siitä, että tältä osin tulemme näkemään merkittäviä harppauksia eteenpäin. Lisäksi olemme täysin varmoja siitä, että yhteistyössä kansallisten neuvostojen kanssa te pystytte auttamaan alueellisia neuvostoja parantamaan institutionaalista kyvykkyyttään. Tällä hetkellä maailmanlaajuisesti on 170 tällaista hallintoelintä 45 maassa, ja niiden lukumäärä kasvaa varmasti seuraavan suunnitelman aikana. Kaikkien alueellisten neuvostojen on välttämätöntä kiinnittää tarkkaa huomiota koulutusinstituutin toimintaan ja seutuopetuskomiteoiden työskentelyyn. Tämä mielessään he tulevat huomaamaan välttämättömäksi luoda ja jalostaa mekanismeja, joiden tarkoituksena on edistää seututasolla versoavaa kasvun mallia ja siihen liittyvää oppimisprosessia. Näitä ovat esimerkiksi hyvin toimiva aluetoimisto, joka tarjoaa sihteerille tuen organisatorisiin perustehtäviin, kunnollinen tilinpitojärjestelmä, joka mahdollistaa erilaisia kanavia varojen virrata seuduille ja seuduilta, tehokkaat viestintäkeinot, jotka ottavat huomioon kylien ja naapurustojen todelliset elinolot, ja siellä missä se on tarpeellista, fyysiset rakenteet, jotka helpottavat tehostettua ja kohdennettua toimintaa. Tässä mielessä on tärkeää ymmärtää, että tällaiset mekanismit osoittautuvat tehokkaiksi ainoastaan, jos neuvostot itse osallistuvat oppimisprosessiin. Muussa tapauksessa ne saattavat salakavalalla tavalla aiheuttaa vahinkoa ja tahattomasti tukahduttaa esiin nousevia ruohonjuuritason pyrkimyksiä, vaikka kehitettävät järjestelmät onkin näennäisesti luotu tukemaan yhä useampien osallistujien oppimista toiminnan kautta naapurustoissa ja kylissä.
- 19 Vaikka yhteistyö kansallisten henkisten neuvostojen ja alueellisten neuvostojen kanssa onkin yksi ensisijaisista tehtävistänne, avustajienne on tarpeen suunnata yhä suurempi osa tarmostaan laitosten kyvykkyyden edistämiseen paikallistasolla, missä yhteisörakentamisen vaatimukset ovat niin ilmeisen todellisia. Auttaaksemme teitä saamaan kuvan siitä, mikä odottaa avustajalautakunnan jäseniä ja heidän apulaisiaan kaikkialla, etenkin niillä seuduilla, missä tapahtuu laajamittaista laajentamista ja lujittamista, me pyydämme teitä ensin pohtimaan paikallisten henkisten neuvostojen kehittymistä niillä maailman monilla maaseutualueilla, joilla tällaisten seutujen suuri enemmistö

sijaitsee.

- 20 Kuten tiedätte, perustettaessa intensiiviseen kasvuohjelmaan liittyvää toimintamallia seudulla, joka koostuu maaseutualueen kylistä ja ehkä yhdestä tai kahdesta pikkukaupungista, ystävien ponnistukset usein rajoittuvat muutamaaan paikkakuntaan. Kun toimintamalli on paikoillaan, se voidaan kuitenkin nopeasti ulottaa kylästä toiseen, kuten tämän vuoden riðv n-sanomassamme selitettiin. Jo varhaisessa vaiheessa kullekin paikkakunnalle perustetaan paikallinen henkinen neuvosto ja sen tasainen kehitys on rinnakkainen kylässä orastavan ja siihen kiinteästi liittyvän kasvuprosessin kehityskaaren kanssa. Ja kuten tämän prosessin muiden puolten kehittyminen, voidaan paikallisen henkisen neuvostonkin kehitys parhaiten ymmärtää kyvykkyyden rakentamisen näkökulmasta.
- 21 Alkuvaiheelle tarpeelliset toiminnot ovat suhteellisen suoraviivaisia: kunkin jäsenen henkilökohtaisesta osallistumisesta ydintoimintoihin syntyvän yksilöllisen tietoisuuden kylässä liikevoimaa keräävästä kasvuprosessista on sulauduttava kollektiiviseksi tietoisuudeksi, joka käsittää sekä meneillään olevan muutoksen luonteen että neuvoston velvollisuuden vaalia sitä. Epäilemättä jonkun verran huomiota on kiinnitettävä tiettyihin hallinnollisiin perustehtäviin – esimerkiksi kokoontumiseen kohtuullisen säännöllisesti, yhdeksäntoista päivän juhlan toteuttamiseen ja pyhien päivien vieton suunnitteluun, paikallisen rahaston perustamiseen ja vuosittaisten vaalien järjestämiseen bah   -periaatteiden mukaisesti. Paikalliselle neuvostolle ei pitäisi kuitenkaan osoittautua vaikeaksi aloittaa samanaikaisesti t ll isten ponnistusten kanssa ja avustajalautakunnan jäsenen apulaisen kannustamana neuvottelu hallintoelimenä yhdestä tai kahdesta erityisaiheesta, joilla on v litt n merkitys yhteisön elämälle: miten ensimmäisen instituuttikurssin suorittaneiden yksilöiden ponnistukset vahvistavat kylän hartaudellista luonnetta, miten instituutin innoittamat opettajat huolehtivat lasten henkisestä kasvutuksesta, miten varhaisnuorten henkiseen voimaannuttamiseen tarkoitettu ohjelma saa käyttöön heidän potentiaalinsa, miten yhteisön henkinen ja sosiaalinen rakenne vahvistuu ystävien vieraillessa toistensa kodeissa. Sitä mukaa, kun neuvosto neuvottelee t ll isista kouraantuntuvista asioista ja oppii vaalimaan kasvuprosessia rakastavasti ja kärsivällisesti, sen suhde seutuopetuskomiteaan ja koulutusinstituuttiin lujittuu vähitellen yhteisessä päämäärässä. Mutta, mikä vielä tärkeämpää, se alkaa luoda perustaa, jolle voidaan rakentaa se rakastetun Suojelijan monissa sanomissaan kuvaama ainutlaatuisella tavalla rakastava ja aidosti kannustava suhde, joka paikallisten henkisten neuvostojen tulee luoda kuhunkin uskovaan.
- 22 Neuvottelun oppiminen maailmanlaajuiseen suunnitelmaan liittyvistä erityisaiheista, olkoon sen oppiminen kuinka tärkeä tahansa, edustaa selvästi vain yhtä ulottuvuutta siitä kyvykkyyden rakentamisprosessista, johon paikallisen henkisen neuvoston on ryhdyttävä. Tämän prosessin keskeytymätön kehittäminen edellyttää uskollisuutta ‘Abdu’l-Bah n määräämälle velvoitteelle, että ”kaikkien keskustelujen on rajoituttava henkisiin asioihin, jotka koskevat sielujen kasvattamista, lasten opettamista, k yh ien avustamista, heikkojen auttamista maailman kaikkien yhteiskuntaluokkien keskuudessa, ystävällisyyttä kaikkia kansoja kohtaan, Jumalan sulotuoksujen levittämistä ja Hänen pyhän sanansa ylistämistä.” Sen vakaa eteneminen edellyttää

peräänantamatonta sitoutumista yhteisön parhaiden etujen edistämiseen ja valppautta kasvuprosessin varjelemisessa moraalisen rappion voimilta, jotka uhkaavat pysäyttää sen. Sen jatkuva edistys vaatii vastuuntuntoa, joka ulottuu ydintoimintoihin osallistuvien ystävien ja perheiden piiriä laajemmalle käsittämään kylän koko väestön. Ja sen asteittaista kypsymistä ylläpitää vankkumaton usko 'Abdu'l-Bahán vakuutukseen, että Hän sulkee jokaisen henkisen neuvoston huolenpitonsa ja suojelunsa syleilyyn.

- 23 Tähän kollektiivisen tietoisuuden heräämiseen liittyy neuvoston kasvava kyky arvioida ja käyttää oikein niin taloudellisia kuin muitakin voimavarojaan sekä yhteisön toimintojen tukemiseen että hallinnollisten tehtäviensä suorittamiseen, joihin saattaa ajan myötä kuulua hyvin harkittu komiteoiden nimittäminen ja toimintaansa tarvittavien vaatimattomien fyysisten tilojen ylläpito. Yhtä lailla elintärkeää on sen kyky vaalia ympäristöä, joka edistää suurten joukkojen osallistumista yhdistyneeseen toimintaan ja varmistaa, että heidän tarmonsä ja lahjansa myötävaikuttavat osaltaan edistykseen. Kaikilta näiltä osin yhteisön henkinen hyvinvointi pysyy päällimmäisenä neuvoston mielessä. Ja kun väistämättömiä, toimintaan tai yksilöihin liittyviä ongelmia ilmaantuu, ne ottaa hoitaakseen paikallinen henkinen neuvosto, joka on niin täysin saavuttanut yhteisön jäsenten luottamuksen, että kaikki luonnollisesti kääntyvät sen puoleen apua saadakseen. Tämä merkitsee sitä, että neuvosto on kokemuksen kautta oppinut, miten se voi auttaa uskovia unohtamaan puolueelliseen ajattelutapaan liittyvät erimielisyyttä aiheuttavat tottumukset, miten löytää ykseyden siemenet jopa kaikkein hämmäntävimmissä ja kiperimmissä tilanteissa ja miten heitä hoivataan pikkuhiljaa ja rakastavasti, pitäen kaikkina aikoina korkealla oikeudenmukaisuuden lippua.
- 24 Kun yhteisön koko ja sen kyky säilyttää vireytensä kasvavat, ystävät joutuvat, kuten me olemme aiemmin maininneet, yhä tiiviimmin mukaan heitä ympäröivän yhteiskunnan elämään, ja heidät haastetaan hyödyntämään kehittämiään lähestymistapoja vastatakseen yhä laajempaan asioiden kirjoon, joita heidän kylänsä kohtaa. Tähän mennessä saavutetulle kasvulle niin olennainen ja suunnitelman kehittyvälle toimintakehykselle niin perustavaa laatua oleva kysymys yhtenäisyydestä saa nyt uusia ulottuvuuksia. Paljon lankeaa paikallisen neuvoston harteille, ei projektien toimeenpanijana vaan moraalisen arvovallan äänenä, sen varmistamiseksi, että ystävien ponnistellessa soveltaakseen uskon opetuksia olosuhteiden parantamiseksi toiminnan, pohdinnan ja neuvottelun prosessilla, heidän ponnistustensa rehellisyyttä ei vaaranneta.
- 25 Riḍvān-sanomassamme kuvailtiin muutamia ruohonjuuritason sosiaalisen toiminnan piirteitä ja niitä ehtoja, joita sen on täytettävä. Ponnistukset kylässä alkavat yleensä pienessä mitassa, kenties jonkin sosiaalisen tai taloudellisen tarpeen tunnistaneiden ystävien muodostaessa ryhmiä, joista kukin ryhtyy suorittamaan yksinkertaisen joukon sopivia toimenpiteitä. Yhdeksäntoista päivän juhlan neuvottelu luo tilan, jossa yhteisön kasvava sosiaalinen tietoisuus voi ilmetä rakentavasti. Käynnistetyn toiminnan luonteesta riippumatta paikallisen neuvoston on oltava valpas mahdollisten piilevien ansojen varalta ja tarvittaessa autettava ystäviä luovimaan niiden ohitse – houkutus liian kunnianhimoisiin projekteihin, jotka kuluttaisivat voimia ja osoittautuisivat lopulta kestäättömiksi, kiusaus ottaa vastaan apurahoja, jotka edellyttäisivät bahá'í-periaatteesta poikkeamista, lupaukset harhaanjohtavasti esitetystä teknologiasta, joka riistäisi kylältä sen kulttuuriperinnön ja johtaisi sen

pirstoutumiseen ja ristiriitoihin. Lopulta instituuttiprosessin vahvuus kylässä ja kyvykkyyden lisääntyminen, jota se on vaalinut yksilöissä, saattavat auttaa ystäviä hyödyntämään tehokkaiksi osoitettuja menetelmiä ja ohjelmia, joita jokin bahá'í-lähtöinen järjestö on kehittänyt ja jotka on otettu seudulla käyttöön Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osastomme ehdotuksesta ja tuella. Lisäksi neuvoston on opittava toimimaan vuorovaikutuksessa paikallisten yhteiskunnallisten ja poliittisten rakenteiden kanssa lisäten vähitellen niiden tietoisuutta uskon läsnäolosta ja siitä vaikutuksesta, joka sillä on kylän edistykseen.

- 26 Edeltävissä kappaleissa pääpiirteittäin esitetyt asiat, kuvaavat vain joitakin niistä ominaisuuksista, joita paikalliset henkiset neuvostot maailman lukuisissa kylissä vähitellen kehittävät vastatessaan niiden yhteisöjen tarpeisiin, jotka ottavat huomaansa yhä suurempia joukkoja. Kun näiden neuvostojen piilevät kyvyt ja voimavarat tulevat yhä enemmän näkyviin, kunkin kylän asukkaat alkavat ymmärtää, että niiden jäsenet ovat "Armeliaan uskottuja ihmisten keskuudessa". Täten näistä neuvostoista tulee "loistavia lamppeja ja taivaallisia puutarhoja, joista pyhyyden tuoksut tulvehtivat kaikille seuduille ja joista tiedon valot leviävät kaikkien luotujen ylle. Niistä virtaa elämän henki joka taholle".
- 27 Näin ylevä näkymä koskee tietenkin samalla tavoin kaikkia paikallisia henkisiä neuvostoja kautta maailman. Jopa laajalla suurkaupunkialueella neuvoston kehityksen luonne on pohjimmiltaan edellä kuvatun kaltaista. Eroavuuksia on lähinnä väestön koossa ja monimuotoisuudessa. Ensimmäinen näistä edellyttää neuvoston toimialueen jakamista naapurustoihin kasvun vaatimusten mukaisesti ja uskon asioiden hoitamiseen tarkoitettujen mekanismien asteittaista käyttöönottoa kussakin niistä. Toinen edellyttää, että neuvosto tutustuu maantieteellisten alueiden lisäksi niihin lukuisiin sosiaalisiin tiloihin, joissa eri väestönosat kohtaavat, ja tarjoaa niille opetuksiin sisältyvää viisautta mahdollisuuksien rajoissa. Lisäksi kaupunkimaisella alueella institutionaaliset rakenteet – yhteiskunnalliset, poliittiset ja kulttuuriin liittyvät –, joihin neuvoston on opittava olemaan yhteydessä, ovat paljon monimuotoisempia ja monilukuisempia.

Palvelu bahá'í-laitoksissa

- 28 Kuvaillessamme teille näillä sivuilla sitä kehitystä, jonka olemme innokkaita näkemään uskon hallinnollisessa työssä seuraavan viisivuotissuunnitelman aikana, mieleemme palautuvat tähän liittyvät Suojelijan toistuvat varoitukset. "Ottakaamme vaarin, että kantaessamme niin suurta huolta asian hallinnollisen koneiston täydellistämisestä", hän totesi, "emme unohda sitä Jumalallista tarkoitusta, jota varten se on luotu." Hän toisti yhä uudelleen, että bahá'í-hallintokoneistoa "on pidettävä välineenä eikä itsetarkoituksena". Hän teki selväksi, että se on tarkoitettu "palvelemaan kaksitahoista päämäärää". Yhtäältä "sen tulisi pyrkiä kohti tasaista ja asteittaista" asian "laajentamista sellaisin linjoin, jotka ovat samalla kertaa laajoja, vakaita ja yleismaailmallisia". Toisaalta "sen tulisi varmistaa jo tehdyn työn sisäinen lujittaminen". Ja hän jatkoi selittäen: "Sen tulisi sekä antaa sysäys, jolla uskossa piilevät dynaamiset voimat voivat tulla esiin, kristallisoitua ja muovata ihmisten elämää ja käytöstä, että toimia ajatustenvaihdon ja toiminnan koordinoinnin

välikkappaleena niille moninaisille aineksille, joista bahá'í-yhteisö koostuu.”

- 29 Vilpitön toiveemme on, että ponnisteluissanne seuraavan suunnitelman aikana bahá'í-hallinnon vakaan ja sopusointuisen kehityksen edistämiseksi kaikilla tasoilla paikallisesta kansalliseen te teette kaikkenne auttaaksenne ystäviä suorittamaan tehtäviään sen orgaanisen kasvuprosessin yhteydessä, joka on kaikkialla maapallolla keräämässä liikevoimaa. Tämän toiveen toteutuminen riippuu suurelta osin siitä, missä määrin ne, jotka on kutsuttu tällaiseen palveluun – olivatpa he henkiseen neuvostoon valittuja tai johonkin sen toimielimeen nimettyjä, instituutin koordinaattoriksi tai teidän avustajaksenne nimitettyjä – tunnistavat osakseen tulleen suuren etuoikeuden ja ymmärtävät tämän etuoikeuden heille asettamat rajat.
- 30 Uskon laitoksissa ja toimielimissä palvelu on todellakin suunnaton etuoikeus, mutta ei yksilön tavoittelun kohde; se on tehtävä ja velvollisuus, johon hänet saatetaan kutsua milloin tahansa. On tietenkin ymmärrettävää, että kaikki bahá'í-hallintoon osallistuvat tuntevat syystäkin saaneensa osakseen ainutlaatuisen kunnian voidessaan millä tahansa tavalla olla osa rakennetta, joka on suunniteltu kanavaksi, jonka kautta asian henki virtaa. Heidän ei tulisi kuitenkaan kuvitella, että tämä palvelu oikeuttaa heidät toimimaan kaikkialla vahvistuvan oppimisprosessin reuna-alueilla vapautettuina sen olennaisista vaatimuksista. Eikä tulisi olettaa, että jäsenyys hallintoelimessä antaa tilaisuuden edistää omaa ymmärrystään siitä, mitä pyhään tekstiin on kirjattu ja miten opetuksia tulisi soveltaa, näin ohjaten yhteisöä omien henkilökohtaisten mieltymysten sanelemaan suuntaan. Viitaten henkisten neuvostojen jäseniin Suojelija kirjoitti, että heidän ”on jätettävä kokonaan huomiotta omat mieltymyksensä ja vastenmielisyytensä, henkilökohtaiset etunsa ja taipumuksensa, ja keskitettävä ajatuksensa niihin toimenpiteisiin, jotka johtavat bahá'í-yhteisön hyvinvointiin ja onnellisuuteen sekä edistävät yhteistä hyvää”. Bahá'í-laitokset kylläkin käyttävät päätösvaltaa ystävien ohjaamiseen ja kohdistavat moraalista, henkistä ja älyllistä vaikutusvaltaa yksilöiden ja yhteisöjen elämään. Tällaiset tehtävät on kuitenkin suoritettava sillä ymmärryksellä, että bahá'í-laitosten olemus on rakastavan palvelun hengen kyllästävä. Arvovallan ja vaikutusvallan määrittäminen tällä tavoin merkitsee uhrautumista niiltä, joiden vastuulle uskon asioiden hallinnointi on uskottu. Eikö ‘Abdu’l-Bahá sanokin meille, että ”kun rautakappale heitetään ahjoon, raudan ominaisuudet, mustuus, kylmyys ja kiinteys, jotka ovat ihmismaailman ominaisuuksien vertauskuvia, kätkeytyvät ja häviävät, kun taas tulen ominaispiirteet, punaisuus, kuumuus ja juoksevuus, jotka ovat Valtakunnan hyveiden vertauskuvia, tulevat siinä näkyviksi”. Niin kuin Hän vakuutti, ”teidän on tässä asiassa – siis ihmiskunnan palvelemisessa – annettava jopa elämänne ja riemuittava siitä luopuessanne.”
- 31 Rakastetut ystävät, kuten hyvin tiedätte, me olemme hyvin mielissämme nähdessämme, miten kyvykkäästi te ja avustajanne huolehditte opetuskentän eturintamassa palvellessanne velvollisuuksistanne ruokkia Jumalan rakkauden tulta jokaisessa sydämessä ja sielussa, edistää oppimista ja auttaa kaikkia heidän ponnisteluissaan kasvattaa oikeamielinen ja kiitettävä luonne. Kun Pohjois-Amerikan bahá'í-yhteisö aloitti seitsenvuotissuunnitelmansa toteuttaakseen niitä velvollisuuksia, jotka sille oli annettu Jumalallisen suunnitelman muistioissa, Suojelija kirjoitti tuon

maan ystäville huomattavan pitkän ja hyvin voimallisen kirjeen, joka on päivätty 25. joulukuuta 1938 ja joka myöhemmin julkaistiin nimellä The Advent of Divine Justice. Selostaessaan tarkemmin heidän edessään olevien tehtävien luonnetta, kirje viittaa siihen, mitkä Suojelijan kuvauksen mukaan ovat kaikkien bahá'í-hankkeiden menestymisen henkiset perusedellytykset. Näistä kolmen hän sanoo ”erottuvan ensisijaisina ja elintärkeinä”: suoraselkäinen käytös, siveä ja pyhä elämä sekä ennakkoluuloista vapautuminen. Nykymaailman olosuhteet huomioon ottaen teidän olisi syytä pohtia, mikä merkitys hänen huomioillaan on bahá'í-yhteisön maailmanlaajuiselle pyrkimykselle valaa seudulle toisensa jälkeen Bahá'u'lláh'in ilmoituksen henkeä seudulle toisensa jälkeen.

- 32 Suoraselkäiseen käytökseen viitaten Shoghi Effendi puhui ”oikeudenmukaisuudesta, kohtuullisuudesta, totuudellisuudesta, rehellisyydestä, oikeamielisyydestä, luotettavuudesta ja luottamuksenarvoisuudesta”, joiden on oltava ”tunnusomaisia bahá'í-yhteisön elämän jokaiselle vaiheelle”. Vaikka tämä vaatimus koskee sen kaikkia jäseniä, hän painotti, että se on suunnattu pääasiassa ”valituille edustajille, joko paikallisille, alueellisille tai kansallisille”, joiden moraalisen suoraselkäisyyden tulisi erottua selkeänä vastakohtana ”korruption täyttämän poliittisen elämän niin silmäänpistävästi erottuville turmeleville vaikutuksille”. Suojelija edellytti ”järkähtämätöntä ehdottoman oikeudenmukaisuuden tajua” tässä ”oudosti epäjärjestyksessä olevassa maailmassa” ja Bahá'u'lláh'in ja ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia laajasti lainaten asetti ystävien tähtäimen rehellisyyden ja luotettavuuden korkeimpiin vaatimuksiin. Hän vetosi uskoviin, että nämä olisivat suoraselkäisen käytöksen esikuvia elämänsä kaikilla alueilla – liiketoimissaan, perhe-elämässään, kaikenlaisessa ansiotyössä, kaikessa asialle ja kansalleen tekemässä palvelussa – sekä noudattaisivat sen vaatimuksia ehdottoman kuuliaisina uskon laeille ja periaatteille. On ilmiselvää, että poliittinen elämä on kaikkialla jatkanut rappeutumistaan hälyttävää vauhtia näinä vuosina Shoghi Effendin kirjeen kirjoittamisen jälkeen, kun itse valtiomiestaidon käsitteeltä on viety merkitys, kun politiikka on alkanut palvella vain harvojen taloudellisia etuja edistyksen nimessä, kun tekopyhyiden on annettu heikentää yhteiskunnallisten ja taloudellisten rakenteiden toimintaa. Jos ystävilä tuolloin vaadittiinkin suurta ponnistusta pitää yllä uskon korkeaa tasoa, miten paljon enemmän onkaan ponnisteltava maailmassa, joka palkitsee epärehellisyyden, joka kannustaa korruption ja joka pitää totuutta neuvoteltavissa olevana hyödykkeenä. Syvälinen on yhteiskunnan perustuksia uhkaava sekasorto, ja järkkymättömän on oltava kaikkien niiden päättäväisyys, jotka osallistuvat bahá'í-toimintaan, ettei oman edun tavoittelun pieninkään häivähdys hämarrä heidän arvostelukykyyään. Ymmärtäköön jokainen koulutusinstituutin koordinaattori, jokaisen seutuopetuskomitean jäsenet, jokainen avustajalautakunnan jäsen ja hänen jokainen apulaisensa sekä kaikki jäsenet jokaisessa paikallisessa, alueellisessa ja kansallisessa bahá'í-elimessä, olipa se valittu tai nimetty, mitä merkitys on Suojelijan vetoomuksella, että he pohtivat sydämessään hänen niin selkeästi kuvaaman moraalisen suoraselkäisyyden seurauksia. Olkoon heidän toimintansa muistutuksena ahdistuneelle ja väsyneelle ihmiskunnalle sen ylevästä kohtalosta ja sen myötäsyttyisistä jaloudesta.
- 33 Yhtä asiaankuuluvia ovat bahá'í-toiminnan menestykselle nykyäänkin Suojelijan suorapuheiset lausunnot siveän ja pyhän elämän tärkeydestä ja ”sen edellyttämät säädyllisyys, puhtaus, raittius, soveliaisuus ja puhdasmielisyydet”. Hän käytti yksiselitteistä kieltä kutsuessaan ystäviä sellaiseen elämään, jota eivät ole tahranneet ”säädyttömyydet, paheet ja väärät normit, joita luonnostaan

vajavainen moraalissäännöstö suvaitsee, pitää yllä ja vaalii”. Meidän ei ole tässä tarpeen antaa teille todisteita siitä vaikutuksesta, joka tällä vajavaisella säännöstöllä on nykyään ihmiskuntaan kokonaisuutena; jopa maapallon kaukaisimmat kolkat ovat joutuneet sen houkutusten pauloihin. Meistä tuntuu kuitenkin välttämättömältä mainita muutamia seikkoja, jotka liittyvät erityisesti puhtauden aihepiiriin. Suojelija kohdisti kaikkein hartaimman vetoomuksensa nuoriin, joiden sydämeen ja mieleen näillä voimilla on todella turmiollinen vaikutus. Kehotuksilla pysyä puhtaana ja siveänä onnistutaan vain rajallisessa määrin auttamaan heitä näiden voimien vastustamisessa. Tähän liittyen on tarpeen ymmärtää, missä määrin nuorten mieleen vaikuttavat heidän vanhempiansa omassa elämässään tekemät valinnat, kun nämä valinnat, kuinka tahattomasti tahansa, kuinka viattomasti tahansa, suvaitsevat maailman intohimoja – sen vallan ihailua, sen statuksen palvontaa, sen rakkautta ylellisyyteen, sen kiintymystä turhanpäiväisiin askareisiin, sen väkivallan ylistämistä ja sen pakkomielleltä oman mielihyvän tavoitteluun. On ymmärrettävä, että niin monien kärsimä eristyneisyys ja epätoivo ovat seurausta ympäristöstä, jota hallitsee kaikkialle tunkeutuva materialismi. Ja tässä ystävien on käsitettävä, mitä seuraamuksia on Bahá'u'lláh in lausunnolla, että ”nykyinen järjestys” on ”käärittävä kokoon ja uusi levitettävä sen sijalle”. Kautta maailman nuoret kuuluvat tänä päivänä innokkaimpien suunnitelman kannattajien ja asian kiihkeimpien puolustajien joukkoon; me olemme varmoja siitä, että heidän lukumääränsä kasvaa vuodesta toiseen. Tulkoon jokainen heistä tietoisesti sellaisen elämän runsaista antimista, jota kaunistaa tahrattomuus, ja oppikoot he ammentamaan puhtaiden kanavien läpi virtaavista voimista.

- 34 Suojelija mainitsi seuraavana aiheena ennakkoluulot todeten, että ”mikä tahansa jakautuminen tai juopa” uskon riveissä ”on vieras sen nimenomaiselle tarkoitukselle, periaatteille ja ihanteille”. Hän teki selväksi, että ystävien tulisi osoittaa ”täydellistä ennakkoluulottomuutta ollessaan tekemisissä eri rotua, yhteiskuntaluokkaa, uskontoa ja väriä olevien ihmisten kanssa”. Hän jatkaa tarkastelemalla perin pohjin erityiskysymystä rotuennakkoluulosta, ”jonka syövyttävä vaikutus”, hän mainitsee, on ”pureutunut Amerikan yhteiskunnan luonteeseen ja hyökännyt sen koko yhteiskunnallista rakennetta vastaan” ja jota, hän tuolloin vakuutti, ”tulisi pitää elintärkeimpänä ja haastavimpana asiana, joka bahá'í-yhteisöä kohtaa sen nykyisessä kehitysvaiheessa”. Riippumatta niiden toimenpiteiden vahvuuksista ja heikkouksista, joihin Amerikan kansakunta ja sen piirissä kehittyvä bahá'í-yhteisö on ryhtynyt tähän erityishaasteeseen vastaamiseksi, kaikenlaisilla ennakkoluuloilla – rotuun, yhteiskuntaluokkaan, etniseen taustaan, sukupuoleen tai uskonnolliseen vakaumukseen liittyvillä – on yhä vahva ote ihmiskunnasta. Vaikka onkin totta, että julkisen keskustelun tasolla on otettu huomattavia edistysaskeleita kaikenlaista ennakkoluuloisuutta lisäävien valheiden kumoamiseksi, ennakkoluuloisuus yhä läpäisee yhteiskuntarakenteita ja sitä iskostetaan järjestelmällisesti yksilöiden tietoisuuteen. Kaikille tulisi olla selvää, että nykyisen maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjan käynnistämisen prosessin tavoitteena on sen hyödyntämissä lähestymistavoissa ja käyttämissä menetelmissä kehittää jokaisen ihmisryhmän kyvykkyyttä alkaa osallistua sivistyksen edistämiseen yhteiskuntaluokkaan tai uskonnolliseen taustaan katsomatta, etnisestä taustasta tai rodusta välittämättä, sukupuolesta tai yhteiskunnallisesta asemasta riippumatta. Me rukoilemme, että tämän prosessin tasaisen etenemisen myötä toteutuisivat sen mahdollisuudet saattaa toimintakyvyttömäksi kaikki ihmiskunnan pitkän lapsuusvaiheensa aikana keksimät välineet, joiden avulla yksi ryhmä voi sortaa toista.

- 35 Koulutusinstituuttiin liittyvä koulutusprosessi auttaa tietenkin edistämään niitä henkisiä olosuhteita, joihin Suojelija viittasi kirjeessään The Advent of Divine Justice, sekä kirjoituksissa mainittuja monia muita, joiden on oltava bahá'í-yhteisöelämälle tunnusomaisia. Näitä ovat esimerkiksi ykseyden henki, jonka on innostettava ystäviä, rakkauden siteet, joiden on heitä yhdistettävä, lujuus liitossa, jonka on vahvistettava heitä, sekä luottamus ja usko, joka heillä on oltava jumalallisen avun voimaan. Erityisen huomionarvoista on, että näin keskeisiä ominaisuuksia kehitetään palveluvalmiuksien rakentamisen yhteydessä järjestelmällistä toimintaa edistävässä ympäristössä. Tätä ympäristöä vaaliessaan avustajalautakunnan jäsenten ja heidän apulaistensa on tarpeen ymmärtää kahden olennaisen ja toisiinsa liittyvän periaatteen tärkeys: Yhtäältä Bahá'u'lláh'in ilmoituksessa painotettu käytöksen korkea taso ei voi sallia kompromisseja, eikä sitä voi millään tavoin alentaa ja kaikkien on kiinnitettävä katseensa sen yleviin korkeuksiin. Toisaalta on hyväksyttävä, että ihmisinä me olemme kaukana täydellisyydestä; mutta kaikilta odotetaan vilpittömää päivittäistä ponnistelua. Omahyväisyyttä on kartettava.
- 36 Pyhittäytyneen bahá'í-elämän henkisten edellytysten lisäksi on ajattelutapoja, jotka vaikuttavat maailmanlaajuisen suunnitelman etenemiseen ja joiden kehitystä on kannustettava kulttuurin tasolla. Samoin on taipumuksia, joista on vähitellen päästävä eroon. Monia näistä taipumuksista vahvistavat yhteiskunnassa yleisesti laajalle levinneet lähestymistavat, jotka tunkeutuvat, eivätkä täysin perusteettomasti, bahá'í-toimintaan. Ystäviä tässä yhteydessä kohtaavan haasteen laajuus ei ole jäänyt meiltä huomaamatta. Heitä kutsutaan osallistumaan yhä enemmän yhteiskunnan elämään, hyötyen sen koulutusohjelmista, kunnostautuen sen elinkeinoissa ja ammateissa, oppien käyttämään hyvin sen välineitä ja ryhtyen sen taiteiden ja tieteiden edistämiseen. Samaan aikaan heidän ei pidä koskaan kadottaa näkyvistään uskon päämäärää saada aikaan yhteiskunnan muuntuminen muovaten uudestaan sen laitoksia ja prosesseja ennennäkemättömässä mitassa. Tämä huomioiden heidän on pysyttävä täysin tietoisina nykyisten ajattelu- ja toimintatapojen puutteista – mutta ilman vähäisintäkään ylemmydentunnetta, omaksumatta salailun tai välinpitämättömyyden ilmapiiriä tai tarpeettoman kriittistä asennetta yhteiskuntaa kohtaan. Tässä yhteydessä me haluamme mainita muutaman erityisnäkökohdan.
- 37 On rohkaisevaa huomata, että ystävät suhtautuvat suunnitelmaan liittyvien Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston sanomien opiskeluun niin ahkerasti. Keskustelun taso, joka syntyy, kun he ponnistelevat soveltaakseen saamansa ohjauksen käytäntöön ja oppiakseen kokemuksistaan, on vaikuttava. Me emme voi kuitenkaan olla panematta merkille, että saavutukset näyttävät olevan pysyvämpiä niillä alueilla, missä ystävät pyrkivät ymmärtämään sanomissa välitetyn vision muodostaman kokonaisuuden, kun taas ongelmia syntyy usein, kun lauseita ja virkkeitä irrotetaan asiayhteydestään ja niitä tarkastellaan erillisinä palasina. Bahá'í-uskon laitosten ja toimielimien tulisi auttaa uskovia analysoimaan mutta ei pelkistämään, pohtimaan sanojen merkitystä mutta ei vatvomaan niitä loputtomasti, tunnistamaan selkeitä toiminnan alueita mutta ei karsinoimaan niitä. Me ymmärrämme, että tämä ei ole lainkaan vähäpätöinen tehtävä. Yhteiskunta puhuu yhä useammin iskulauseilla. Me toivomme, että ystävien opintopiireissä omaksumat tavat käsitellä kokonaisiasia ja monimutkaisia ajatuksia ja saavuttaa ymmärrystä ulotetaan toiminnan monille eri alueille.

- 38 Kokonaisen aiheen pelkistämiseen yhdeksi tai kahdeksi houkuttelevaksi lauseeksi liittyy läheisesti taipumus nähdä kahtiajakoisuutta siellä, missä sitä ei itse asiassa ole. On tärkeää, että eheän kokonaisuuden muodostavia ajatuksia ei pidetä toisilleen vastakkaisina. Shoghi Effendi varoitti puolestaan kirjoitetussa kirjeessä: ”Meidän on tarkasteltava opetuksia tasapainossa olevana laajana kokonaisuutena, eikä etsittävä ja asetettava vastakkain kahta vahvaa toteamusta, joilla on erilainen merkitys; jossain niiden välillä on yhdyssiteitä, jotka yhdistävät nämä kaksi toisiinsa.” Kuinka rohkaistuneita olemmekaan olleet huomattessamme, että monet aiemmat väärinkäsitykset ovat karisseet sitä mukaa, kun suunnitelman ohjauksen arvostus on lisääntynyt. Laajentaminen ja lujittaminen, yksilön toiminta ja kollektiiviset kampanjat, sisäisen luonteen hiominen ja epäitsekäaseen palveluun omistautuminen – näiden bahá’í-elämän eri puolten välinen sopusointuinen suhde ymmärretään nyt auliisti. Vastaavaa mielihyvää on meille tuonut tieto siitä, että ystävät ovat valppaina, ettei uusien virheellisten kahtiajakoisuuksien sallita tunkeutua heidän ajatuksiinsa. He ovat hyvin tietoisia siitä, että kasvuohjelman erilaiset osatekijät täydentävät toisiaan. Yhteisö välttää taipumusta nähdä eri toimintojen ja niitä tukevien toimielinten kilpailevan keskenään, mikä on niin yleinen taipumus yhteiskunnassa yleensä.
- 39 Lopuksi sille huomattavalle kulttuurin kehitykselle, jota olemme seuranneet erityisen kiinnostuneina, on tunnusomaista lisääntynyt kyky ajatella prosessinomaisesti. Jo bahá’í-uskon ensimmäisiin kansallisiin suunnitelmiin liittyvien Suojelijan varhaisimpien viestien huolellisesta opiskelusta käy selväksi, että uskovia on alusta asti pyydetty olemaan alati tietoisia niistä laajoista prosesseista, jotka määrittävät heidän työnsä. Kuitenkin maailmassa, jossa keskitytään yhä enemmän edistämään tapahtumia tai parhaimmassakin tapauksessa projekteja ja jossa vallitsevan ajattelutavan mukaan tyydytystä saadaan näiden synnyttämän odotuksen ja jännityksen tunteesta, pitkäkestoiseen toimintaan tarvittavan omistautumisen tason ylläpitäminen edellyttää huomattavaa ponnistelua. bahá’í-yhteisön laajentaminen ja lujittaminen käsittävät lukuisia toisiinsa vaikuttavia prosesseja, joista kukin omalta osaltaan edistää ihmiskunnan siirtymistä kohti Bahá’u’lláhin visiota uudesta maailmanjärjestyksestä. Mihin tahansa prosessiin liittyvät toimintalinjat antavat mahdollisuuden satunnaisten tapahtumien järjestämiseen, ja toisinaan toiminnot muotoutuvat projekteiksi, joilla on selvä alku ja tarkasti määritetty loppu. Jos tapahtumia kuitenkin puoliväkinen ympäristö osaksi prosessin luonnollista kehityskulkua, ne häiritsevät sen vakaata kehitystä. Jos seudulla toteutettavia projekteja ei alisteta siellä etenevien prosessien selviin tarpeisiin, ne tuottavat vain vähän tuloksia.
- 40 Suunnitelmien menestyksekkään toteuttamisen kannalta on elintärkeää ymmärtää niiden toisiinsa vaikuttavien prosessien luonne, jotka kokonaisuudessaan saavat aikaan bahá’í-uskon laajentumisen ja lujittumisen. Ponnistellesanne tällaisen ymmärryksen edistämiseksi teitä ja avustajianne kannustetaan pitämään mielessä käsite, joka on nykyisen maailmanlaajuisen hankkeen perustana, ja todellakin Jumalallisen suunnitelman jokaisen vaiheen ytimessä, nimittäin se, että edistys saavutetaan kolmen osallistujan – yksilön, laitosten ja yhteisön – kehittymisen myötä. Kautta ihmiskunnan historian näiden kolmen välinen vuorovaikutus on ollut joka käänteessä täynnä vaikeuksia yksilön vaatiessa äänekkäästi vapautta, laitosten vaatiessa alistumista ja yhteisön vaatiessa etusijaa. Kukin yhteiskunta on tavalla tai toisella määrittänyt näitä kolmea sitovat suhteet, mikä on johtanut vakauden jaksoihin, joihin sekasorto on kietoutunut. Nyt tänä siirtymäaikana, kun

ihmiskunta ponnistelee saavuttaakseen kollektiivisen kypsyyden tilan, tällaiset suhteet – ei, vaan itse käsitykset yksilöstä, yhteiskunnallisista laitoksista ja yhteisöstä – ovat jatkuvasti niin lukuisten kriisien kohteena, ettei niiden määrää voi edes laskea. Maailmanlaajuinen arvovaltakriisi on tästä riittävä todiste. Niin tuhoisia ovat olleet sen väärinkäytökset ja niin voimakasta sen nyt herättämä epäluulo ja kauna, että maailma on muuttumassa yhä suuremmassa määrin hallitsemattomaksi – ja vieläkin vaarallisemman tilanteesta tekee yhteisöllisten siteiden heikentyminen.

- 41 Bahá'u'lláh in jokainen seuraaja tietää hyvin, että Hänen ilmoituksensa tarkoituksena on saada aikaan uusi luomakunta. Mutta tuskin oli ”Ensimmäinen kutsu lähtenyt Hänen huuliltaan, kun koko luomakunta mullistui ja kaikki taivaassa ja maan päällä olevat liikuttuivat syvästi”. Yksilö, laitokset ja yhteisö – Jumalallisen suunnitelman kolme edistäjää – ovat saamassa muodon Hänen ilmoituksensa suoran vaikutuksen alaisina, ja niistä jokaisesta on syntymässä uusi ymmärrys, joka on sopiva täysikäisyytensä saavuttaneelle ihmiskunnalle. Myös niitä sitovat suhteet ovat syvällisessä muutosprosessissa tuoden olemassaolon valtakuntaan sivistyksen rakentamiseen tarkoitettuja voimia, jotka voidaan vapauttaa ainoastaan alistumalla Hänen määräyksiinsä. Pohjimmiltaan näille ihmissuhteille on luonteenomaista yhteistyö ja vastavuoroisuus, jotka ovat ilmentymiä maailmankaikkeutta hallitsevasta keskinäisyhteydestä. Niinpä yksilö, joka ei piittaa ”henkilökohtaisesta hyödystä ja itsekkäistä eduista”, alkaa nähdä itsensä ”yhtenä Jumalan, Kaikkiomistavan, palvelijoista”, jonka ainoa toive on toteuttaa Hänen lakejaan. Niinpä ystävät alkavat ymmärtää, että ”tunteiden rikkaudesta, hyväntahtoisuuden ja ponnistelun runsaudesta” ei ole paljonkaan hyötyä, jos niiden virtaa ei ole suunnattu oikeita kanavia pitkin, että ”keskinäisen neuvottelun ja uhrauksen tulisi hillitä yksilön kahlehtimatonta vapautta” ja että ”aloitteellisuuden ja yritteliäisyyden henkeä tulisi vahvistaa syvällisempi ymmärrys yhteisen toiminnan ylimmästä tarpeellisuudesta ja kokonaisvaltaisempi omistautuminen yhteiselle edulle”. Ja niinpä kaikki vaivattomasti havaitsevat ne toiminnan alueet, joilla yksilö voi parhaiten harjoittaa aloitteellisuutta, ja ne, jotka kuuluvat ainoastaan laitoksille. ”Sydämellään ja sielullaan” ystävät noudattavat laitostensa ohjeita, jotta, kuten ‘Abdu’l-Bahá selittää, ”asiat voidaan kunnolla järjestää ja hyvin hoitaa”. Tämä ei tietenkään tarkoita sokeaa tottelemista. Se on kuuliaisuutta, joka on merkki sellaisen kypsän ihmisrodun esiin nousemisesta, joka ymmärtää niinkin kauaskantoisen järjestelmän seuraamukset kuin on Bahá'u'lláh in uusi maailmanjärjestys.
- 42 Ja ne, jotka kutsutaan näin syttyneiden sielujen joukosta palvelemaan tuon mahtavan järjestelmän laitoksissa, ymmärtävät hyvin Suojelijan sanat, että ”heidän tehtävänsä ei ole sanella vaan neuvotella, eikä neuvotella vain omassa keskuudessaan vaan mahdollisimman paljon niiden ystävien kanssa, joita he edustavat”. ”Koskaan” ei tulisi heidän ”harhautua ajattelemaan, että he ovat bahá’í-asian elimellisen kokonaisuuden keskeisiä koristuksia, olennaisesti muita parempia kyvykkyytensä tai saavutustensa vuoksi ja sen opetusten ja periaatteiden ainoita edistäjiä”. ”Äärimmäisellä nöyryydellä” he lähestyvät tehtäviään ja ”pyrkivät avarakatseisuudellaan, kehittyneellä oikeudentajullaan ja velvollisuudentunnollaan, suorudellaan, vaatimattomuudellaan ja täysin omistautuneina ystävien, asian ja ihmiskunnan hyvinvoinnin ja etujen edistämiseksi voittamaan paitsi palveleмиensa ihmisten luottamuksen, aidon tuen ja kunnioituksen, myös heidän arvonantonsa ja todellisen kiintymyksensä”. Näin syntyneessä ympäristössä laitokset, joille on annettu määräysvalta, näkevät itsensä välineinä,

joiden tehtävänä on vaalia ihmisten potentiaalia varmistaen sen kehittyminen tuloksellisilla ja ansiokkailla tavoilla.

- 43 Tällaisista yksilöistä ja laitoksista koostuvasta Korkeimman nimen yhteisöstä tulee henkisesti latautunut areena, missä voimat moninkertaistuvat yhtenäisessä toiminnassa. Juuri tästä yhteisöstä ‘Abdu’l-Bahá kirjoittaa: ”Kun mitkä tahansa sielut kasvavat tosi uskoviksi, heidän välilleen syntyy henkinen suhde ja he osoittavat lempeyttä, joka ei ole tästä maailmasta. He kaikki, joka ikinen, täyttyvät ilolla jumalallisen rakkauden henkäisemisestä ja tuo heidän liittonsa, tuo yhteys, on myös ikuisesti säilyvä. Sielut, siis ne, jotka luovuttavat oman itsensä unohdukseen, riisuvat itsestään ihmiskunnan puutteet ja vapauttavat itsensä ihmisyyden kahleista, valaistuvat ilman epäilyksen häivää ykseyden taivaisesta loistosta ja saavuttavat todellisen yhteyden siinä maailmassa, joka ei kuole.”
- 44 Yhä useamman vastaanottavaisen sielun omaksuessa Jumalan asian ja liittyessä meneillään olevaan maailmanlaajuiseen hankkeeseen jo osallistuvien joukkoon, saavat yksilön, laitosten ja yhteisön kehitys ja toiminta varmasti valtaisan sysäyksen eteenpäin. Nähköön hämmentynyt ihmiskunta näiden kolmen toimijan keskinäisissä suhteissa, joita Bahá’u’lláh seurajat muokkaavat sellaisen yhteisen elämän mallin, joka kuljettaa sitä kohti ylevää kohtaloaan. Tämä on kiihkeä rukouksemme pyhissä hautapyhäköissä.

[Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]